

DE SNIBBEMOLEN OP DE KRUISSENS

De houten “Snibbemolen” te Nukerke, stond op een uitloper van de mooie getuigenheuvel op een hoogte van 125 m. Omer Wattez vermeldt deze molen in zijn werk “De Vlaamsche Ardennen” voor het eerst gepubliceerd in 1913, maar op een kaart van 1862 staat hij vermeld als *’t Snibbe molen*. Op een kaart uit 1777 staat de staakmolen vermeld als “Snebbenmolen”. De houten windmolen, op de hoek van de Staatsbaan (nu Rijksweg) en de Molenstraat (nu Zeelstraat), is afgewaaid rond 1940 op het ogenblik dat de molenaar pas de molen had verlaten. In hoofdzaak werd hier notenolie geproduceerd. Nadat de molen onbruikbaar was werd het vele hout tijdens de oorlogsjaren links en rechts als brandhout aan de man gebracht.

De Snibbemolen stond op grondgebied Nukerke maar de molenaarswoning, de taverne “In ’t molenhuis’, stond op grondgebied

Zulzeke. Volgens Marie-Paule waren de laatste molenaars Jules Maes en nadien Richard Langhie, in de volksmond "Schoenie". Na Schoenie hield het gezin Richard De Bisschop - Irma Decuyper de herberg open vanaf 1953 tot 1976, de dag dat Richard met pensioen ging. Nadien verdween het volkscafé voor goed. Zoals hierboven reeds vermeld stond de molenaarswoning met bijgebouwen op de hoek van de huidige Rijksweg en Zeelstraat. Het café met bijgebouwen werd toen gehuurd van de brouwerij Van Ghoy uit Schorisse.

De Nukerkse handboogschutters-gilde Sint-Sebastiaan, schoten er naar de liggende wip. Men telde er soms 88 schutters. De eerste staande

wip bestond uit een ijzerwerk gefabriceerd op het hoogste punt van de verticale wiek. Op scherpe pinnen werden de vogels, ook gaaien genoemd, bevestigd. Van spitsvondigheid gesproken. Zie tekening uit het jaar 1888. Na het verval van de molen verhuisde de gilde naar de Ommegangstraat (naast het magazijn van Pierre Maes) waar madame Willems hun een lap grond ter beschikking had gesteld waar een echte staande wip werd opgericht. Enkele eiken balken afkomstig uit de molen werden gebruikt om de staande wip in de grond te bevestigen. Zie foto van zo'n eiken balk die bij telling van de jaarringen van een eik van minstens 80 jaar afkomstig is. In de jaren tachtig verhuisde de staande wip naar het sportterrein langs de Kortekeer.

Terug naar de molensite. Tot in de jaren 50 waren de vier stenen voeten, op de terp, de enige getuigenissen van de molen. Ook in die periode werd de terp afgegraven om er zavel te ontginnen maar na enkele jaren werd de zavelput gedempt met allerlei afval. Die zavel was geen degelijk bindmiddel voor de mortelbereiding.

Op een andere tekening ziet u op het voorplan de stenen windmolen "Ten Kruissens" in volle glorie, honderd meter verder eveneens op het grondgebied van Nukerke. Zie verder bij molen "Ten Kruissens". Alleen al in Nukerke stonden 4 windmolens wat een bewijs is van de toenmalige rijkdom van de streek.

Aan de overkant van "Het molenhuis" stond de woning (nr 58) van het gezin Julien Bostiyn. Daar was ook café en Julien Bostyn was nadien velomaker. De woning werd gesloopt in februari 2013 ter vervanging van

Hierbij een olieverf schilderij geschilderd door ene G. Baets.

A group photograph of the 1934-35 Varsity Football team. There are thirteen young men in the photo, arranged in two rows. The back row has eight men standing, and the front row has five men sitting or kneeling. They are outdoors, with trees and a fence visible in the background. The photo is in black and white.

[illegible]

[Trek de aandacht van uw lezer met een veelzeggend citaat uit het document of gebruik deze ruimte om een belangrijk punt te benadrukken. Sleep dit tekstvak als u het ergens anders op de pagina wilt plaatsen.]

OVERLIJDEN

Woensdag had te **Nukerke** onder een grooten toeloop van vrienden en kennissen de teraardebestelling plaats van M. G. Vanderdonckt, zoon van den heer Burgemeester van Sulsique, lid der Schuttersmaatschappij *St Sebastiaan* van **Nukerke**.

Aan den boord van het graf werd de hier volgende lijkreden uitgesproken door Hector De Keyzer, namens voormelde Schuttersmaatschappij :

Mijnheeren,

In naam der Maatschappij *St Sebastiaan* kom ik eene laatste hulde brengen aan ons al te vroeg afgestorven lid M. Georges Vanderdonckt.

Nauwelijks twee jaren lid onzer schuttersgilde, wist hij op dien korten tijd, door zijn minzaam karakter, door zijne oprechtheid en vriendelijken omgang, de genegenheid te winnen van al zijne medeleden.

Meermaals ondervonden wij, gedurende zijne lange, slepende ziekte, hoezeer hij ons ontbrak; doch toen wij vernamen dat Georges in ons midden niet meer zou verschijnen, dat de onverbiddelijke dood hem, als een graspijltje, had weggemaaid... toen brak ons het herte.

Te Sulsique geboren op 27 Juli 1887, bereikte hij ternauwernood de zeven- en twintig jaren; een ouderdom dien men slechts het beginsel mag noemen van de volheid des levens.

Vriend Georges, hoe geern haddet gij geleefd! Hoe geern haddet gij uwe vroeger zoo bloeiende krachten geleend om nut te stichten!

Edoch, de Voorzienigheid beschikte er anders over: aanveerden wij Hare beslissingen zonder morren.

Vaarwel, Georges! Uw aandenken zal ons steeds dierbaar blijven! In naam uwer talrijke vrienden: vaarwel!

Artikel uit de krant van 1914

NUKERKE.—Een hevige rukwind heeft Maandag namiddag den houten windmolen van M. Willems, staande op den kruisberg, omgeworpen. Niets is geheel gebleven; het maaldersgrief en de molensteen werden verbrijzeld. De wieken vielen met zulk geweld neder dat zij bijna twee meters in den grond drongen.

Artikel uit de Volksstem van 22 april 1896. De molen is omgewaaid op maandag 20 april 1896

Leden en bestuur van de schuttersgilde Koninklijke Sint-Sebastiaan in Nukerke.

Op het vaandel de afbeelding van de marteldood van Sebastianus, het wapenschild van Nukerke en de datum met periode van bestaan 1768-

1954. De schutters hadden toen hun staande wip in de boomgaard van de taverne “In den Engel”, Steenweg 49, bij Emile Vandendaele (°22 april 1878) en vrouw Bertha Verroken (°17 januari 1884).